

[Finansministeren.]

uden samtidig at tage Vederlaget bort. Saa jeg tror ikke, det kan lade sig gøre at ændre derved.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger om de Udtalelser om Aldersgrænsen, der er fremsat. Jeg er, som jeg sagde i min Fremsættelsestale, enig med Kommissionens Flertal i den Begrundelse, man har anført for nu at vende tilbage til 70 Aars Grænsen som almindelig Regel paa alle Omraader. Naar det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen sagde, at man gjorde Uret mod dem, der havde ventet Avancement, maa jeg sige, at jeg kan ikke erkende, at denne Betragtning skulde være rigtig. Som det ogsaa blev fremhævet, jeg tror af det ærede Medlem selv, vil der ske nogen Forskydning til Gunst for een og til Ugunst for en anden, baade naar man rykker Aldersgrænsen opad, og naar man rykker den nedad — det kan ikke undgaas, og det er jo ikke saaledes, at nogen Tjenestemand har noget bestemt Krav paa Avancement. Man faar de Avancementer, der frembyder sig. Der er jo iøvrigt, samtidig med at det nu foreslaas at vende tilbage til 70 Aars Grænsen, oprettet en Del nye Avancementsstillinger.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen spurgte mig, hvordan man vilde skaffe Dækning for den store Merudgift, der her er Tale om. Som jeg sagde i min Fremsættelsestale, vil man snart kunne vente at høre fra Ministeriet i dette Spørgsmaal.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om et Forhold, som baade blev nævnt af den ærede socialdemokratiske Ordfører (H. C. Hansen) og af flere af de andre ærede Ordførere, nemlig Spørgsmaalet om de gamle Pensionister, de Tjenestemænd, der er gaaet over paa Pension før den Dato, da denne Lovs Lønningsbestemmelser kan blive effektive. I Overensstemmelse med den Praksis, man har fulgt ved tidligere Lejligheder, er der ikke stillet Forslag om dette Spørgsmaal i Kommissionens Betænkning, men det siger sig selv, at Ministeriet til Overvejelse vil optage det Spørgsmaal, hvad der maatte være at gøre paa dette Omraade. Man kan jo af rent praktiske Grunde ikke uden videre overføre de nye Regler paa de gamle Pensionister. Det kan bl. a. tænkes, at nogle af de Stillinge, for hvilke der er Pensionister, overhovedet ikke eksisterer efter den nye Ordning, idet de er omdannet til andre Stillinge. Men som sagt, dette Spørgsmaal vil blive overvejet.

Det ærede Medlem Hr. Westermann talte om en Forskydning til Ugunst for de

højere og mellemste Lønklasser, som skulde have fundet Sted under Krigen. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at det var en utilsigtet og uforudset Forskydning, idet det var den store Prisstigning, der bevirkede, at Reguleringstillægget kom til at udgøre en saa stor Del af den samlede Lønmasse. Det var jo dette, der bevirkede, at de højere Tjenestemænd, hvis Reguleringstillæg nok er større, men relativt mindre end de laveste Tjenestemænds, ikke fik saa stor en Lønstigning procentvis som de andre. Der er jo imidlertid, ikke mindst under den sidste Del af Kommissionens Forhandlinger, gjort ikke saa lidt for at raade Bod paa dette Forhold, og der er nu foreslaaet større procentvis Forskel mellem det højeste og det laveste Reguleringstillæg, end der har været hidtil.

Jeg skal ikke gaa ind paa de Enkeltheder, som er nævnt af det ærede Medlem om de to Værns Stilling og om andre tekniske Enkeltheder. Det gælder overhovedet om flere af de Enkeltheder, som ærede Talere har fremdraget, at jeg vil finde det rigtigst ikke at tage det høje Tings Tid med at gaa detailleret ind paa dem — saa maatte jeg jo holde en meget lang Tale. Men jeg gaar ud fra, at hvis der er Enkeltheder, som fortjener en nøjere Overvejelse, saa vil det ske i det kommende Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Westermann talte dernæst om de samgifte og nævnte, at det, jeg havde sagt i min Fremsættelsestale, kun var rigtigst, hvis begge Tjenestemænd var ugifte, før de blev til samgifte Tjenestemænd. Jeg skal erkende, at dette, at de i saa Fald vilde have $\frac{2}{3}$ Reguleringstillæg hver, naturligvis kun gælder, hvis de begge var ugifte i Forvejen. Til Gengæld er det jo langt de fleste af de samgifte Tjenestemænd, der har været ugifte, før de blev samgifte, saa jeg tror alligevel, man faar det rigtigste Billede af Forholdet ved at fremdrage dette Eksempel, men jeg burde naturligvis have bemærket, at der var Undtagelser fra denne Regel.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen sagde, at det ikke havde været let for ham og hans Partifælle i Kommissionen at sætte sig ind i Forholdene, da de var kommet saa sent med, og det er jo rigtigst; men jeg husker ikke, om det ærede Medlem til Gengæld udtrykte sin Erkendtlighed, fordi de overhovedet var kommet med. Noget af det første, det nuværende Ministerium foretog sig, var at tage Initiativet til, at det ærede Medlems Parti kunde blive repræsenteret saavel i denne Kommission som i en anden Kommission, jeg har at gøre med,